dosti povinnosti odvodní nebo přináležejí vojsku, pokud se týká, rakouské nebo uherské zeměbraně.

VI. Chtějí-li rakouské území opustiti osoby, které jsou soudem trestním stíhány, nebo které jsou důvodně podezřely z nějakého trestného činu, sluší je odevzdati nejbližšímu soudu. Bdíti dlužno nad tím, aby hranic nepřekročily podezřelé osoby a v této příčině nutno zakročiti s veškerou přísností.

VII. Při dopravě mrtvol přes hranice dlužno toho dbáti, aby průvodčí mrtvoly vykázal se povolením ku dopravě mrtvoly. O dopravě mrtvol vésti jest zvláštní výkaz (výnos min. vnitra ze dne 12. května 1891 č. 8425, jímž vydána byla instrukce pro celní úřady obstarávající cizineckou policii na hranicích říše v Čechách, Slezsku, Horních Rakousích a Solnohradsku). Obdobné instrukce vydány pro celní úřady v Haliči, Bukovině, Tyrolsku a Vorarlbersku.

VIII. Smlouvy s cizinou. Sem náleží úmluva se Saskem (výn. min. ze dne 30. července 1852 č. 171 ř. z.), s Bavorskem (výn. min. ze dne 29. září 1852 č. 204 ř. z.), s Bavorskem, Würtemberskem a Badenskem (výn. min. fin. ze dne 29. června 1854 č. 158 ř. z.), s Bavorskem (výn. min. ze dne 3. října 1855 č. 174 ř. z.), se Saskem (výn. min. ze dne 2. října 1855 č. 176 ř. z. a výn. min. ze dne 23. září 1856 č. 187 ř. z.), s Badenskem (výn. min. ze dne 15. října 1863 č. 94 ř. z.), s Würtemberskem (výn. min. ze dne 29. října 1863 č. 96 ř. z), s Pruskem (min. výn. ze dne 16. ledna 1864 č. 27 ř. z.). K policii pohraniční na uherských hranicích odnáší se výn. min. vnitra ze dne 14. listopadu 1867 č. 5237.

Policie polní viz Pych polní.

Policie požární jest souhrn zákonných opatření vydaných na zamezení nebezpečí požáru a na rychlé potlačení a uhašení jeho. Jakkoli učiněna jsou všechna možná ochranná opatření proti zhoubným následkům ohně, přece opětuje se pravidelně neštěstí toto, zvláště na venkově, kde ničivý tento živel nachází bohatý materiál. Jednotlivci nelze zhusta i při sebe větší opatrnosti naprosto pojistiti se proti nebezpečí požáru. Proto musí příslušné úřady pečovati o potřebná zařízení a opatření, by možno bylo předejíti nebezpečím požárů a účinně je potlačiti. Jestiť tedy důležitou úlohou policie požární, aby život a statek obyvatelstva zajistila před nebezpečím požáru. Zákonná opatření směřující k zamezení a uhasení ohně jsou obsažena předkem

I. v řádech hasičských, které vydány byly dílem pro venkovská města a městyse, dílem pro venkov. Nejnovější řády hasičské vydané se zřetelem k instituci hasičů jsou tyto: pro Čechy ze dne 25. května 1876 č. 45 z. z., pro Moravu ze dne 5. dubna 1873 č. 35 z. z., pro Slezsko ze dne 2. února 1873 č. 20 z. z, pro Dol. Rakousy, vyjímaje Vídeň, ze dne 1. června 1870 č. 39 z. z. (částečně změněný zákonem ze dne 19. prosince 1882 č. 10 z. z. z roku 1883), hasičský řád pro Vídeň zák. ze dne 19. března 1892 č. 10 z. z, pro Horní Rakousy ze dne 2. února 1873 č. 2, pro Solnohradsko zák. ze dne 10. listopadu 1880 č. 12 z. z., pro Istrii zák. ze dne 13. dubna 1881 č. 11 z. z., pro Krajinu zák. ze dne 15. září 1881 č. 14 z. z., pro Tyrolsko zák. ze dne 28. listopadu 1881 č. 36 z. z., pro Vorarlbersko zák. ze dne 18. února 1888 č. 18 z. z. a ze dne 28. února 1890 č. 10 z. z., pro Korutany zák. ze dne 10. března 1891 č. 13 z. z., pro Halič a Krakov zák. ze dne 10. února 1891 č. 18 z. z.

Podstatná ustanovení řádů těch možno lišiti:

1. Opatření policie stavební: zákaz bytů přístřešních, dřevěných stropů, dřevěných podlah v kuchyních a topírnách, nařízení o uzavírání a čistění komínů, o klenbě pecí a stájů. Většina těchto ustanovení pojata jest však prozatím do jednotlivých stavebních řádů, kteréžto vykazují četná opatření proti nebezpečí požáru.

2. Zákaz jednání, s nimiž spojeno jest nebezpečí ohně: střílení a vypalování hořlavin v obvodu obce nebo nedaleko nich, kouření tabáku ve stájích, stodolách a pod., sušení dříví k topení, lnu a zápalných předmětů u kamen, skládání dříví, sena, slámy vedle komínů a topíren.

3. Opatření při provozování jednotlivých živností: zákaz vypalování sudů na nebezpečných místech se strany bednářů, uschovávání velkých zásob chytlavých věcí v dílnách, nařízení o uschování prachu, smůly, ledku, síry, terpentýnu, oleje a podobného zboží, zákaz řezání slámy, zpracování lnu a pod. prací v noci, zvláště se světlem.

4. Předpisy pro majitele domu a otce rodin co do čistění komínů, kamen, krbů oprávněnými kominíky, dozor nad čeledí, zachází-li se světlem nebo ohněm.

5. Zřízení zvláštních organů, jako komisařů požárních, aby se podrobily častější prohlídce komíny, topírny, náčiní hasičské; zprávu o výsledku prohlídky dlužno pak podati obecnímu úřadu. Dále zřízení ponocných a hlídačů požárních.

6. Nařízení při vypuknuvším požáru na uhasení a potlačení jeho; opatření a stálá pohotovost hasičského náčiní a stříkaček, pohotovost přistrojených koní, zásoba vody, věder, žebříků a j. v.

II. Kompetence a obstarávání policie požární.

Policie požární náleží v samostatný obor působnosti místní obce, která nésti má náklady s vydržováním policie této spojené, pokud zákon pro jednotlivé případy nestanoví nic jiného. Opatřování policie požární přináleží představenstvu obce. Obecní výbor má pro jednotlivé části obce — zvlášť pro větší uzavřená místa — ustanoviti zvláštní komisary, pokud toho vyhledává snažší obstarávání policie požární. Obecní výbor má provésti všechna opatření, aby se co nejlépe a nejjistěji zamezilo vypuknutí požáru; má zvláštními zápověďmi a vyhrůžkou trestů i donucovacích prostředků přítrž učiniti jmenovitě jednáním resp. opominutím, která by snadno mohla dle místních poměrů způsobiti nebezpečí požáru a která nejsou zapovězena již zákonem trestním nebo politickými nařízeními. Proti opatřením obecního představenstva v záležitostech policie požární přísluší právo stížnosti k obecnímu zastupitelstvu, proti jehož rozhodnutím dopouští se stížnost k zemskému výboru; toliko v Čechách a v Haliči rozhoduje v II. instanci okresní výbor a teprve v III. instanci zemský výbor.

III. Požární ohledání. Toto má dvojí účel:

1. aby se předešlo požárům, má se toto ohledání provésti nejméně jednou v roce, dle většiny řádů požárních dvakráte do roka (na jaře a na podzim) ve všech budovách a to místním představenstvem nebo osobami k tomu ustanovenými společně s odborníkem (zpravidla kominíkem), pokud se týká, náčelníkem hasičstva. Při tom mají se odhaliti nebezpečné zlořády, přesvědčiti se o pečlivém čistění komínů a uschování hasičského náčiní, zjištěné vady a nedostatky ihned odkliditi, pokud se týká, zavésti policejní řízení trestní.

2. Ohledání požární má dále, vypukne-li požár, důkladně, přísně, se vší obezřetností a péčí vyšetřiti spáleniště, jmenovitě však místo, kde oheň vypukl, vyšetřiti a popsati každou známku, která by poukazovala na založení ohně, a v případu tomto uchovati ji jakožto corpus delicti před každou změnou a zkázou. Při tom sluší provésti potřebná vyhledávání též za výslechu osoby požárem postížené, jeho rodiny, služebnictva a sousedů. O výslechu tomto sepsati jest protokol k tomu cíli, aby se zjistily příčiny požáru, vinníci, okolnost, zda byly práce hasičské a záchranné náležitě řízeny a prováděny: vůbec má vyslaný komisař předsevzíti neodkladný výslech obyvatelů v domě, sousedů, přítomných, zevrubné objasnění všech možných dat, které věc od počátku vysvětlují a k usvědčení vinníka vedou. Současně vyšetřiti dlužno, zda poškozený pojistil svou nemovitost i movité věci a u které pojišťovny a kterou sumou, jakou cenu ve skutečnosti měla shořelá nemovitost, pokud se týká dotyčné předměty, a jakou cenu mají ještě případné zbytky, zda-li též pojištěny movitosti a pokud zničeny resp. zachráněny byly, či zda již před požárem něco bylo zavlečeno nebo zcizeno. Není-li podezření, že požár byl založen, sluší konstatovati, co bylo příčinou požáru, zda neopatrné zacházení ohněm a světlem neb vadnost budovy, či zanedbání náležitého čistění komínu. Nebylo-li lze provésti toto nařízené šetření, pro přílišnou vzdálenost spáleniště nebo pro jiné neobyčejné překážky, jež nutno v protokolu dopodrobna dolíčiti, ihned po uhasení požáru, přikročiti jest k tomuto šetření nejdéle do 24 hodin. Zprávu o požáru sluší co nejrychleji rozšířiti (gub. nař. pro Čechy ze dne 2. července 1835 č. 38150 sb. prov. zák. pro Čechy č. 215, výn. min. ze dne 1. září 1851 č. 4514). Soudům sluší se zprávou o požáru vždy sděliti též výsledek policejního vyhledávání provedeného politickými úřady, aby se po případě učinily další soudní kroky (min. výn. ze dne 16. června 1871 č. 2489).

IV. Hasičstvo.

Účelem jeho jest spořádaná součinnost při hasení a potlačení vypuknuvšího požáru, aby život a vlastnictví obyvatelstva obhájeno bylo a jmění zachráněno. Rozeznává se placené a dobrovolné hasičstvo; první vydržováno jest obcemi a věnuje se výhradně povolání hasičskému. Dobrovolné hasičstvo opatřuje naznačenou službu zdarma. Hasičstva tato povstala, poněvadž starší řády hasičské byly nedostatečnými k tomu, by splnily účel jistého a rychlého potlačení ohně. Dříve nehasilo se dle určitého plánu, poněvadž osoby určené ke službě hasičské většinou neměly nejmenšího výcviku. Na některých místech nebylo správného rozdělení mužstva, aniž obezřetného a odborného vedení. První dobrovolné hasičstvo utvořeno bylo v Německu r. 1846 v Durlachu, jich zakladatelem byl majitel továrny na stříkačky Karel Metz v Heidelberce, jehož výrobek vydobyl si zvučného jména. Praktičtější náčiní nastoupilo místo zastaralého a duch disciplíny umožnil odborné užívání tohoto náčiní. V Německu byly to vůbec z počátku spolky tělocvičné, kteréž uchopily se organisace spořádaného hasičstva, až vystoupili zdatní mužové, kteří nové dobré věci klestili dráhu. Obrovský rozmach hasičstva znamenati lze z té skutečnosti, že v Bavorsku bylo v roce 1868 jen 200 dobrovolných hasičů, avšak koncem roku 1875 již 2422. Podobný rozvoj dál se i v jiných zemích. Velmi utěšeně vyvíjelo se též hasičstvo v rakouských zemích korunních, jmenovitě v Čechách, kdež mnoho čilých mužů neunavně se o to zasazuje, aby se probudil smysl

pro tuto užitečnou věc. Dobrovolná hasičstva jsou jedním z nejdůležitějších zařízení v obcích. Jimi probouzí se nezištnost, smysl pro všechny dobré a šlechetné snahy v lidu, a podporuje se obětavost a láska k bližnímu; kastovnictví a rozdíl stavů mizí zde více, než v kterékoli jiné korporaci. Poměr stávajících dobrovolných hasičů k obcím spočívá na stanovách smluvených a schválených. Službu svou obstarává hasičstvo dobrovolné vykonávajíc tím právo udělené jemu obcí. Výbor obecní jest oprávněn bdíti nad hasičstvem, které musí k žádosti obecního představenstva podati zprávu o všech záležitostech hasičstva. Obecní výbor má právo odkliditi všechny nepřístojnosti, které se objeví při výkonu služby hasičské. Účetní závěrku sluší co rok předložiti ku prohlédnutí obecnímu výboru. V záležitostech týkajících se součinnosti hasičstva při policii požární z příkazu obce jest zastoupeno hasičstvo obcí, v jiných případech však — i vůči obecnímu výboru — vůdcem (setníkem, velitelem, předsedou) hasičstva. Ku povznesení a na podporu hasičstva vydána v novější době četná zákonná opatření, a sice pojišťovací společnosti musí poskytnouti na účely hasičské roční obnos ve výši určitého procenta z hrubého výnosu premií. Vyměření, vybírání a správa obnosů těch svěřena jest zemskému výboru dotyčné korunní země. Byly pak o tom vydány tyto zákony: pro Čechy zák. ze dne 24. prosince 1884 č. 62. z. z. a ze dne 12. března 1886 č. 19 z. z., pro Dolní Rakousy zák. ze dne 16. prosince 1882 č. 69 z. z. a ze dne 21. prosince 1884 č. 1 z. z. z roku 1885, pro Štýrsko zák. ze dne 23. prosince 1884 č. 18 z. z., pro Solnohrady zák. ze dne 16. prosince 1882 č. 2 z. z. z roku 1883 a zák. ze dne 6. dubna 1886 č. 30 z. z., pro Horní Rakousy zák ze dne 26. prosince 1883 č. 26 z. z.

Obec povinna jest též starati se o ony členy placeného hasičstva, kteří se stali ku výdělku a práci neschopnými, byvše poškozeni ve službě při nějakém požáru, a starati se musí i o jich vdovy a sirotky. Pokud cestou zákona nebyla podniknuta potřebná zařízení pro toto zaopatření, poskytuje se určité procento k tomuto účelu se strany dotyčné země z těch fondů, která utváří se z příspěvků společností pojišťovacích. Pokud pak hasičstvo nemůže výlohy hraditi ze svého jmění nebo z dobrovolných příspěvků, jest místní obec povinna hasičstvu opatřiti nezbytnou výzbroj i nutné hasičské i záchranné náčiní a udržovati je v dobrém stavu.

V. Telegrafy hasičské.

Tyto mají za účel rychle rozhlásiti vznik požáru, avšak jen na určitých místech, nikoli v okrsku příliš rozsáhlém, aby co nejspěšněji se přivolalo hasičstvo a mužstvo k hasení i pracem záchranným.

VI. Opatření dle řádů stavebních.

1. Zřízení zdí a prkenných ohrad k oddělení jednotlivých prostorů dovoluje se jen tam, kde by se nedala vystavěti zeď na traversách nebo podloze buďto vůbec nebo jen s velkými potížemi a kde tyto zdi a ohrady nalézají se mezi dvěmi oddělujími stěnami ohnivzdornými a všeho ohně dalekými.

3. V bezprostřední blízkosti ohnišť musí býti jen zdivo massivní.

4. Zakládání komínů: Všechny komíny mají míti příčku přiměřenou počtu ohnišť a dýmu i plynům z nich vycházejícím. Ohniště z různých místností nesmějí ústiti do téhož komína. Z pravidla má každá skupina bytů míti svůj zvláštní komín.

5. Podlahy v kuchyních musí býti zpravidla pokryty nejméně 60 cm. na zadní straně, kde se ohniště nalézá, materiálem ohnivzdorným, a jak krb tak i kamna v pokoji ve spodní části své vyzděna tak, aby nebezpečí ohně bylo naprosto vyloučeno.

6. Udírny mají býti zvláště dobře klenuty a železnými dveřmi uzavřeny. Podlahy mají býti pokryty cihlami a železné tyče na maso nesmějí se příliš blízko komínu umístiti.

VI. Přepisy policie živnostenské.

Ku provozovárnám, jichž schválení ve smyslu § 25 živn. ř. jest nezbytné, náležejí všecky živnosti, které mají zařízeny ohniska (pekařství, mydlařství, závody na spalování kostí, slévárny kovů, olejny atd.). Úřad má též učiniti opatření, aby úřední jednání z ohledů policie požární nezbytná pokud možno současně byla předsevzata s úředním jednáním co do přípustnosti podniku se stanoviska policie živnostenské (§ 29 odst. 2. živn. ř.).

VII. Opatření dle zákona lesního.

Přísné opatrnosti šetřiti jest při rozdělávání ohně a užívání lehko zápalných předmětů v lesích a na pokraji jejich. Povstane-li zanedbáním této opatrnosti nebo jinou vinou požár, má vinník nahraditi vzešlou škodu a může dle okolností pokutován býti peněžitým trestem nebo vězením od 1 do 8 dnů, pokud nemá průchodu všeobecný zákon trestní. Najde-li kdo v lese nebo na pokraji lesa rozdělaný nebo neuhasený oheň, jest povinen dle možnosti uhasiti jej. Zpozoruje-li kdo požár v lese, má to oznámiti obyvatelům nejbližších obydlí v tom směru, ve kterém se cestou ubírá. Tito obyvatelé jsou pak povinni dáti o tom bez prodlení zprávu nejbližšímu místnímu představenému a majiteli lesa nebo jeho personálu. Opomene-li kdo oznámiti lesní požár, má býti potrestán peněžitou pokutou nebo vězením. Místní představení a služebnictvo lesní má hasiče provázeti. Hasení řídí nejvyšší přítomný zřízenec lesní, pokud by přítomen nebyl, starosta místní obce, v jejíž obvod les spadá. Když byl požár uhasen, sluší spáleniště ostříhati den až dva dny nebo dle potřeby i ještě déle, k čemuž sluší určiti potřebný počet mužstva. Místní představení, kteří opomenuli vyzvati ku hasení požáru lesního a osoby, které jich vyzvání bez dostatečné příčiny neuposlechly, potrestáni budou peněžitou pokutou po případě vězením (§§ 44—48 les. z.).

VIII. Předpisy zákona horního.

K žádoucím opatřením bezpečnostním při horách přináleží zvláštní pozor na zápalné součástky dolů a neprodlené užití opatření hasičských i ochranných (§§ 70 lit. *a)*, 71 lit. *e)* hor. zák.).

IX. Trestní právo obcí.

Příslušnost správy obecní odnáší se ku všem přestupkům nařízení a zákazů policie požární vydaných v jich vlastním oboru působnosti. Trestní právo vykonává starosta obce společně s dvěma obecními radními a může nalézti na peněžité pokuty do 100 zl., pro případ nedobytnosti na vězení do 20 dnů. Peněžité pokuty plynou do chudinské pokladny nebo do podpůrné pokladny hasičské dotyčné obce. Proti takovým nálezům přísluší odsouzenému odvolání k politickému úřadu okresnímu a v další instanci k politické vládě zemské a k ministerstvu vnitra. Proti souhlasným rozhodnutím druhé a třetí instance není více odvolání.

X. Ustanovení trestního práva.

1. Podnikne-li kdo činnost, z níž vzejíti má dle jeho úmyslu požár na cizím vlastnictví, dopouští se zločinu žhářství (§ 166 tr. z. a § 448 voj. tr. z.).

2. Přestupkem proti bezpečnosti vlastnictví jest:

a) zanedbání ohně rozdělaného na poli nebo v sousedství stodoly, senníku nebo špýcharu nebo na poli (§ 453 tr. z.);

b) nešetření zvláštních předpisů při obchodu střelným prachem nebo jiným hořlavým zbožím (§ 345 tr. z.);

c) uschování snadno vznětlivých látek na půdách, nebo na jinakých nebezpečných místech, která zdmi náležitě nejsou ohražena (§ 446 tr. z.);

d) uschování sena, slámy dříví k topení jinde než ve výklencích a nádobách k tomu zvlášť určených (§ 447 tr. z.);

e) sušení dříví u kamen (§ 448 tr. z.);

f) vstup se světlem do místností, kde může oheň snadno se vzníti (§ 448 tr. z.);

g) kouření tabáku na podobných místech, ve stáji, v senníku, stodole, v dílnách tesařských, na stavebních lešeních (§ 452 tr. z.);

h) přestupku toho dopouští se dále, kdo bez ohledání požárního provádí změny na komínech, pecích, krbech, kamnách (§ 440 tr. z.),

i) jakož i kdo vůbec zanedbá nějaký předpis o odvrácení nebezpečí požáru, zvláště jednají-li stavitelé, zedničtí mistři nebo tesařští mistři při provádění nějaké stavby nebo při změnách jejich proti platným předpisům řádu hasičského a stavebního (§ 433—436 tr. z.), rovněž

j) hrnčíři, klempíři, zámečníci a jiní zhotovitelé kamen, postaví-li kamna nebo zavedou-li roury proti předpisům vydaným ku zamezení nebezpečí požáru (438, 439 tr. z.);

k) konečně sem náleží chození s pochodněmi po lesích, osadách, po dřevěných mostech (§§ 454—457 tr. z.),

l) zatajení vznikajícího požáru (§ 458 tr. z.), jakož vůbec

m) všechna jednání a opominutí, z nichž lze snadno předvídati nebezpečí požáru (§ 459 tr. z.).

3. Přestupkem proti veřejné bezpečnosti jest zastaralé obžerství při řemeslnících a dělnících, kteří mají zacházeti s předměty zápalnými, jakož i při té třídě čeledi, která svou nedbalostí může způsobiti oheň (§ 524 tr. z.).

XI. Ustanovení trestního zákona vojenského.

1. Jednání a opominutí uvedená svrchu v odst. X. ad 2. proti bezpečnosti vlastnictví, jimiž způsobiti lze nebezpečí ohně nebo lze se toho obávati, trestají se dle trestního zákona vojenského jakožto přečiny proti bezpečnosti vlastnictví (§§ 705—731).

2. Osoby povinné službou vojenskou nesmí v době nebo mimo dobu své služby kouřiti ve skladištích na střelivo, v laboratořích nebo výrobnách patron, ve skladištích nebo jiných místech určených k uschování zásob snadno výbušných, nebo nedaleko míst těch, v obvodu dělostřeleckého parku nebo při dopravě těchto předmětů; přestoupení zákazu tohoto tvoří zločin přestoupení předpisů služebních. Téhož zločinu dopouští se dotčené osoby, nosí-li u sebe snadno zápalné látky nebo dovolí si jich užívati, nebo zanedbá-li kdo na válečné lodi nebo v přímořském arsenále předepsaných opatření o zacházení s ohněm a světlem (žalář od 6 měsíců až

do jednoho roku, dle výše hrozícího nebezpečí též až do 5 let a v čas války dokonce smrt zastřelením (§§ 286 ad lit. *e)* a 287).

Policie říční viz Plavba říční.

Policie silniční.

I. Policie silniční udržeti má nerušenou dopravu na silnicích a cestách; vztahují se tedy předpisy policie silniční k

1. zachování silnic a cest ve stavu dopravě přiměřeném;
2. k dopravním prostředkům, které používají silnic a cest;
3. ke způsobu tohoto používání, t. j. k dopravě samé.

Ad 1. Sem náležejí ustanovení:

a) o čistění silnic a cest, zvláště o odklízení sněhu,
b) o poškození silnic a stromořadí podél nich nasázených.

Ad 2. Zde uvésti sluší ustanovení:

a) o šířce vozů,
b) o úpravě loukotí,
c) o úpravě brzdy,
d) o nákladu (zatížení) vozů,
e) o způsobu potahu,
f) o osvětlování povozů.

Ad 3. Sem řadí se tato ustanovení:

a) o rychlé jízdě,
b) o vyhýbání se (povozů),
c) o zastavování povozů na silnici,
d) o přivěsování (připínání) povozů k sobě,
e) o stálém střežení povozu osobou, která jej řídí (vozka, kočí).

II. Platná ustanovení policie silniční jsou rozdílná dle toho, jde-li o erární či neerární silnici; ve Slezsku a Gorici i Gradišce platí policejní předpisy vydané o neerárních silnicích též co do silnic erárních, ovšem jen potud, pokud se tím neukládá nějaký závazek eráru říšských silnic a pokud nejsou tu nebo pokud vydány nebyly úchylné předpisy na ochranu říšských silnic a pro dopravu na nich. (Slezsko: § 32 zák. ze dne 1. ledna 1878 č. 5 z. z., Gorice a Gradiška: § 27 zák. ze dne 6. července 1886 č. 7 z. z.).

III. Předpisy policie silniční pro erární (říšské) silnice.

V této příčině platí ještě celá řada starších předpisů, a to potud, pokud předměty v nich upravené nedošly nové úpravy v řádech policie silniční, které později vydány byly pro jednotlivé korunní země ve příčině říšských silnic. Přehledné sestavení těchto předpisů jest podáno v Manzově vydání zákonů sv. 28, I, s. 70 a násl. Policejní řády pro říšské silnice v jednotlivých zemích korunních, pokud vydány byly, jsou: pro Čechy nař. míst. ze dne 21. června 1886 č. 49165, č. 54 z. z., pro Moravu nař. míst. ze dne 4. března 1892 č. 29 z. z., pro Tyrolsko ze dne 1. září 1822 č. 108 sb. zák. pol., pro Dolní Rakousy nař. místodrž. ze dne 8. dubna 1888 č. 27 z. z., pro Dalmacii nař. místodrž. ze dne 3. prosince 1852 č. 269 z. z., ze dne 10. prosince 1856 č. 42 z. z., ze dne 12. března 1860 č. 8 z. z., pro Štýrsko nař. místodrž. ze dne 11. března 1885 č. 9 z. z. Kromě toho dlužno zmíniti se ještě o říšském zákonu platném pro všecky země korunní ze dne 2. ledna 1877 č. 33 ř. z. co do odklizování sněhu na říšských silnicích spolu s prováděcím nařízením ze dne 5. května 1877 č. 34 ř. z.